

[Boligministeren.]

det sociale byggeri mulighed og midler for en større selvfinansiering som en videreførelse af de bestræbelser i den retning, der allerede har fundet udtryk i oprettelsen for nylig af boligsekskabernes fælles garantifond. De seneste års erfaring har også vist, at det sociale byggeri har kunnet yde et vægtigt bidrag til fremme af den rationalisering og industrialisering af byggeriet, som må være en af vejene ud af vore nuværende vanskeligheder.

I forbindelse med normaliseringen må det være afgørende, at nybyggeriets leje bringes på et mere rimeligt niveau. Det er vel nok rigtigt, som det ærede medlem hr. Baunsgaard bemærkede, at andre faktorer end den høje rente har medvirket til en høj leje i nybyggeriet, men det er vel også rigtigt, at den fortsatte rationalisering og effektivisering inden for byggeriet sammenkædet med øget konkurrence, som reguleringens afvikling medfører, vil sætte sig spor i lavere priser på boliger.

Renten har som bekendt haft virkninger, som især i udlejningsbyggeriet har medført en uønsket lejestigning. Nybyggeriets leje i dag er jo netop blevet særdeles høj på grund af dette forhold. Ser vi på, hvor meget stigningen i de egentlige produktionsomkostninger har spillet ind på dagens leje, er det sådan, at byggeomkostningsindekset i de 5 år fra 1960 til 1964 er steget med ca. 25 pct., altså en langt ringere stigning end den, der har fundet udtryk i lejen i dag, hvor netop renten spiller ind.

Det vil, mener jeg derfor, være vigtigt og rigtigt, om man i drøftelserne om en samlet boligpolitisk løsning også inddrager spørgsmålet om boligbyggeriets finansiering og dennes indvirkning på nybyggeriets leje. Det bør overvejes, om man ikke kan skabe sådanne forhold, at et enkelt års høje renteniveau ikke medvirker til at hæve hele det øvrige lejeniveau og således bringe forstyrrelse i bestræbelserne for en jævn huslejeudvikling; en sådan er jo simpelt hen et led i normaliseringsprocessen.

Om indekslån er en af vejene ud af disse problemer, kan vel ikke i dag overses, men boligministeriet har nedsat et udvalg, der behandler spørgsmålet om anvendelse af indekslån. Resultatet af udvalgets arbejde

må indgå i de overvejelser, der finder sted, men også andre muligheder må nok tages med ind i billedet.

Jeg vil gerne understrege, at jeg meget håber, at det arbejde, der er påbegyndt i det parlamentariske boligudvalg, kan gøres færdigt med et resultat, der kan løse den stillede opgave. Det er en kompliceret opgave, og ikke alle ingredienser i en løsning vil være populære. Kan vi imidlertid løse den i fællesskab, kan vi i forbindelse med en normalisering af boligmarkedet sikre en mere rimelig leje i nybyggeriet, kan vi skabe grundlag for en boligproduktion af tilstrækkelig størrelse og med faldende produktionsomkostninger, hvor navnlig bestræbelsen for øget industrialisering af byggeriet må have betydning, kan vi sikre et nybyggeri af en kvalitet, som er tilfredsstillende også vurderet på længere sigt, og kan vi endelig skabe sikkerhed for, at de sociale og familiemæssige hensyn tilgodeses, tror jeg det er muligt med god vilje fra alle sider at nå frem til en samlet og påkrævet løsning af boligsektorens mange problemer.

Ministeren for Grønland (Carl P. Jensen):

Det ærede medlem hr. Rosing omtalte en række af de problemer, der gælder Grønland, og understregede bl. a. sin tilfredshed med, at den højtærede statsminister havde lagt hovedvægten på, at den fortsatte udvikling sker i nøje overensstemmelse med landsrådet og det nyoprettede Grønlandsråd, sådan som det fremgik af den højtærede statsministers tale. Men, sagde det ærede medlem, han ville ikke lade være at pege på konsekvenserne af en fortsat dæmpning af investeringstakten. Nu er jeg ikke helt klar over, hvad det ærede medlem har i tankerne, når han taler om en fortsat dæmpning i investeringstakten. Den eneste dæmpning, der har været tale om, hvis man her skal tale om dæmpning, er den grænse, der sættes af de tekniske muligheder. De har været udnyttet til den yderste grænse og har hidtil ikke været begrænset af økonomiske hensyn. Det mener jeg bør siges ved denne lejlighed.

Når det ærede medlem pegede på bestræbelserne for at bevare torskebestanden ved de grønlandske kyster og her udtalte